

STATTLIGT KNARK HAR GJORT MIG --- STARK!

*Sex berättelser från oss
som **verkligen** vet vad
vi talar om*

SUBSTITUTIONSBEHANDLING RÄDDAR LIV

ELLEN FUNKQUIST, 22 ÅR

JAG HAR UNDER HELA MITT LIV LIDIT AV FLERA DIAGNOSER och min största problematik har varit ångest i olika former. Opiater har varit min huvuddrog sedan tonåren och jag blev snabbt kär i heroinet. Efter att ha testat att röka det en gång började jag injicera. Efter detta gick allting snabbt utför. Det dröjde inte länge innan jag sov på 5-kronorshotell (toaletter runt om i Stockholm) tillsammans med andra, främmande hemlösa, lät folk utnyttja mig sexuellt i utbyte mot droger, och annat fifflande. Jag har egentligen hög moral och ett samvete, men heroinet tog verkligen allting ifrån mig och gav mig ingenting tillbaka.

Jag har testat behandlingshem, 12-stegsprogram (båda hos NA och DAA), KBT och andra terapiformer, men ingenting har hjälpt mig att hålla mig drogfri. Efter många överdoser och återfall under mina försök att sluta insåg jag att min högsta prioritering är att överleva. Det går inte att vårda en död narkoman. Jag testade att söka underhållsbehandling med buprenorfin flera gånger men fick avslag. Istället hänvisade de mig till avgiftning med nedtrappning, vilket jag testade många gånger men varje gång misslyckades med. Så fort jag var avgiftad blev jag utskriven och hann inte ens komma utanför dörren innan jag hade en boll heroin i munnen. Jag försökte verkligen sluta använda droger med drogfri behandling, men det fungerade inte. Varje gång jag misslyckades riskerade jag att dö, och hamnade även på akuten flera gånger. Vid ett tillfälle slutade jag andas och fick flatline (mitt hjärta stannade), men jag hade ånglavakt.

Efter ännu en ansökan till LARO lyckades jag komma in, eftersom jag var en fara för mitt eget liv då jag inte lyckades sluta knarka. Denna behandling håller mig vid liv, och de hårda kontrollerna med urinprov flera gånger i veckan och kravet att komma dagligen och hämta sin dos under lång tid framöver är ett stort stöd för mig. Från att ha sovit på toaletter har jag nu en stor, fin lägenhet. Jag försörjer mig inte längre på kriminalitet och prostitution, utan har en stabil ekonomi. Jag har ett jobb jag älskar, och framför allt hjälper medicinen mig att hålla mig ren, eftersom Suboxone blockerar effekten av andra opiater. Det bästa av allt är att jag fått mitt liv tillbaka. Ingen vårdform fungerar för alla, men underhållsbehandling fungerar verkligen för mig, och många med mig.

MATTIAS GAHNOLD, 35 ÅR

JAG HADE BENSODIZEPINER UTSKRIVET SOM BARN. När jag var 13 år började jag köpa piller svart men också använda andra droger. När jag var 16 år gammal tog jag heroin för första gången och under samma period började jag injicera. Jag fick subutex när jag var i 20-årsåldern, kort efter att det hade kommit ut på marknaden och börjat användas. Det räddade förmodligen mitt liv, förmodligen skulle jag annars inte överlevt min 25-årsdag. Jag blandade heroin med jättemycket bensodizepiner och var oerhört destruktiv. Som tonåring begick jag mycket brott och fick jag flera LVU- och LSU-anmälningar på mig. Jag var på många olika behandlingshem men fortsatte alltid knarka som vanligt när jag kom hem igen.

Även om jag under de första åren med subutex tog några återfall så hade jag inte kunnat ta så extremt få gånger om det inte varit för att jag hade subutex. Kontrasten var enorm, det var som natt och dag. Sista tiden innan jag fick substitutionsbehandling tog jag under en period nästan en överdos i veckan och vaknade upp på akuten så många gånger att jag tappade räkningen. Substitutionsbehandling har varit min livboj.

Efter några år började jag dock få biverkningar av subutexen och de senaste 8 åren har jag haft metadon. Metadonet får mig att känna att jag inte behöver knarka. Trots att jag har varit med om några väldigt jobbiga saker under de senaste 8 åren så har jag inte ens varit i närheten av att plocka upp heroinet igen, det är något som tidigare skulle ha varit en omöjlighet!

Idag lever jag ett genuint bra liv. Resan dit har varit lång men idag bor jag i en jättefin lägenhet som jag kommer att få ta över i januari. Att ha ett alldeles eget hem, ett hem som man trivs i, är verkligen guld värt! Det är något som jag aldrig har haft tidigare. Idag har jag både hopp om- och planer för framtiden. Det är också något som jag aldrig har haft tidigare. Jag har ett jobb som jag tycker om att gå till och ska om ett halvår påbörja hepatit C-behandling!

SAGA MARIA RÖNNLUND, 27 ÅR

JAG FÅR IBLAND HÖRA ATT JAG INTE BORDE HA METADON eftersom att jag är ”så ung”. Då brukar jag slå dövörat till eftersom att det är mitt liv det handlar om och eftersom att det varit väldigt bra för mig.

Enda sedan jag var 12 år gammal har jag varit väldigt självdestruktiv. Jag har bland annat haft mycket ätstörningar och problem med ångest. När jag var 19 började jag injicera opiater som ett sätt att skada mig själv. Jag hade inga spårar när jag började använda droger och saknade självbevaringsdrift. Jag fastnade direkt för opiater och det blev snabbt något jag använde dagligen. Jag tror att jag ville förstöra för mig själv.

Det sista halvåret som jag använde heroin var jag väldigt trött på livet. Jag tog två överdoser på kort tid och flera gånger var det väldigt nära. Från början var mitt mål sluta med heroinet på egen hand, utan några substitutionsmediciner, men efter att blivit utskriven från den sista behandlingen jag gjorde och efter en överdos så bestämde jag mig för att söka subutex. Efter att min ansökan hade kommit in i slutet av maj fick jag dock gå i ytterligare fyra månader och vänta på att metadonsektionen ens skulle titta på mitt ärende, eftersom att det var sommar och semestertider. Jag fick vänta till slutet av september tills de tog sig en titt. Tydligt är inte våra liv så mycket värda under semestertider... Tack och lov överlevde åtminstone jag.

De första två månaderna hade jag subutex men trots att min dos höjdes flera gånger gjorde medicinen inte någon som helst nytta. Det förvånade mig men det kändes precis som att jag fick sockerpiller och jag var drogsugen mer eller mindre konstant. Jag bestämde mig för att antingen byta till metadon eller trappa ur mig. Min läkare gick med på att låta mig byta.

Metadonet skulle visa sig vara precis vad jag behövde där och då och för att klara av att bryta all annan kontakt med andra droger. För mig fungerar metadonet verkligen som det ska. Jag har inga biverkningar och det tar bort mitt sug efter andra droger. Det varken känns eller märks på mig att jag har substitutionsmedicinering och det är inget jag tänker på till vardags. Dessutom ger metadonet mig ett mycket stabilare mående och nu för tiden orkar jag med mig själv och mina känslor (!), det är faktiskt den största vinsten.

Sedan jag fick metadon för snart fyra år sedan har jag fått tillbaka viljan att leva. Mest glada är nog min familj som först nu har börjat slappna av och inte längre oroar sig för att jag plötsligt ska dö ifrån dem. Idag har jag en hund som jag älskar över allt annat, ett heltidsjobb som jag går till varje dag och som jag trivs jättebra med, jag bor just nu i en träningslägenhet men söker egen lägenhet för fullt och om bara ett år kommer jag att ha betalat av hela min skuld till Kronofogden!

JOHAN ÅSTRÖM, 31 ÅR

JAG Började knarka när jag var 15 och när jag var 18 gjorde jag min första tolvstegsbehandling. Jag var i behandling i ungefär tre månader, var drogfri i någon månad efter avslutad behandling men klev rätt snabbt in i gamla mönster igen. Jag tog i samma veva min första allvarliga överdos som var ett resultat av fentanyl och xanor. Jag har åkt ut och in på behandlingar men inte lyckats hålla mig helt drogfri förutom i kortare perioder. Under den här tiden träffade jag även en tjej och fick en dotter.

I maj 2009 tog jag en överdos, fick ligga i respirator och var nära att dö. Jag fick beviljat ytterligare en behandling och var där i 3 månader. Jag var ren under hela tiden men tog sedan en till överdos som resulterade i en LVM-anmälning. När jag kom ut efter den behandlingen fortsatte jag att knarka destruktivt och det dröjde endast elva dagar innan jag fick ett akut LVM och fick påbörja ytterligare en tolvstegsbehandling.

Den behandlingen varade i drygt fyra månader, sedan skrev jag ut mig själv. Anledningen till att jag skrev ut mig själv var att jag mådde så dåligt och så fortsatte mitt destruktiva liv ett halvår till. Jag beslutade mig för att dra från Hudiksvall upp till min mamma i Skellefteå för att söka metadon. Jag blev beviljad det eftersom att min läkare hade läst min journal och var rädd att jag skulle dö eftersom jag hade ett sådant destruktivt användande.

Idag är det snart fem år sedan jag fick substitutionsbehandling. Jag har idag ett jobb och en egen bostad. Jag har gift mig och fått en till dotter som idag är tre år. Jag vet att detta inte hade varit möjligt utan medicin och det stöd som jag får från LARO med samtal osv.

Mina döttrar har en pappa som är närvarande och som finns där för dem och min mamma behöver inte vara orolig för det där samtalet som bekräftar att jag inte längre finns.

MIKAEL ERIKSON, 36 ÅR

JAG HADE TÄNT AV från varorna med hjälp av subutex och metadon i ungefär en vecka när jag bröt ihop på S:t Görans sprututbyte. Jag kände att det inte längre gick att hela tiden jaga drogen eller substitutet och samtidigt hålla i ett jobb och de få relationer jag fortfarande bryr mig om. Jag förklarade min situation för en läkare och kurator där på plats. "Kan ni hjälpa mig?" Jag vet inte om det var läkaren eller om det var min handläggare på Soc, som skrev en remiss till en substitutionsklinik.

Jag blev kallad till ett möte med en läkare som fick medgivande till att granska mina journaler med mera. Jag berättade att jag gått på S:t Görans sprututbyte i ca 1.5-2 år och att det i övrigt finns väldigt lite dokumenterat om mig och mitt bruk av heroin. Mina duster med polisen har slutat i att jag endast blivit avhyst när de sett att jag återhämtat mig och jag förlorar ett viktigt tillfälle att dokumenteras. Mina polare har varit gudomligt duktiga på att hjälpa mig vid överdoser. När jag hamnat i fyllecellen har jag alltid använt ett alias och återigen dokumenteras inte mitt narkotikabruk.

Alla mina ansträngningar att inte synas i "rullorna" har resulterat i att när jag väl vill ha hjälp och ber om den inte får någon hjälp. Att det skulle straffa sig att undvika att dokumenteras hade jag aldrig kunnat tänka mig.

Men trots mina försök att inte synas har jag ändå gjort det och kan visa på att jag använt varor regelbundet. Kontakten med substitutionskliniken har mestadels varit ensidig. Att få klara svar har inte varit det enklaste. Det verkar vara svårt, inte bara för substitutionskliniken utan kliniker och myndigheter generellt, att förstå att min folkbokföringsadress bara är något som jag har. Inte använder. Jag förklarar alltid att om de vill vara säkra på att jag får den information de vill ge mig måste den förmedlas per telefon. Hursomhelst. Osäkerheten och förtvivlan växer i takt med att veckorna går utan några svar. Varje vecka när jag ringer, de hör ju inte av sig fastän jag ber om det vid varje kontakt, får jag höra att mitt ärende inte behandlats.

Jag behöver hjälp, det är bråttom nu!

ROBERT SANDERÖ, 27 ÅR

JAG HAR HAFT BUPRENORFIN (F.D SUBUTEX) I FYRA ÅR. Innan jag fick buprenorfin så tog jag heroin dagligen men tack vare medicinen jag har idag är jag vid liv och kan ärligt talat säga att den räddade mitt liv.

Det var väldigt svårt för mig att få buprenorfin då man är tvungen att dokumentera att man tagit heroin under en viss period, så jag fick samla ihop alla prov jag lämnat till kliniken. Som tur var uppfyllde jag alla krav och regler de har.

Med det här vill jag ännu en gång säga att buprenorfin räddade mitt liv då många av mina vänner är döda på grund att de inte fått samma medicin som jag. Min flickvän dog för fyra månader sedan och hade hon fått den här behandlingen så hade hennes pojke fortfarande haft en mamma idag och jag en flickvän.

SJU SLUTSATSER OM SUBSTITUTIONSBEHANDLING

1. All forskning visar på att substitutionsbehandling drastiskt reducerar dödligheten hos oss opiatanvändare.
2. Substitutionsprogrammen fungerar som de ska. I de sällsynta fall när ett läke medel har sålts vidare är det en kriminell handling utförd av en enskild person, och lika gäller när det handlar om andra receptbelagda läkemedel. Att peka ut en hel patientgrupp eller vårdform är både rättsvidrigt och ologiskt
3. Substitutionsbehandling är inte något man griper i luften efter. Det är en evidensbaserad behandling som effektivast hjälper mot opiatberoende. Metadon är en av de mest undersökta substanserna som finns på läkemedels marknaden idag. Dessutom är den en av de mest övervakade behandlingarna inom svensk sjukvård.
4. Programmen har möjliggjort att vi med ett opiatberoende kan leva helt vanliga liv utan kriminalitet, en del av oss har även familj och jobb. Det kan inte låta så revolutionerande att påstå att det därför är en samhällsekonomisk vinst för samhället.
5. Det som är problemet idag är att många av oss stängs ute från substitutions behandling, så lätt är det inte att få behandlingen och ibland är kraven så svåra att leva upp till och man åker ut, vanligtvis för att man har problem med andra substanser (t ex läkemedel som bensodiazepiner). Denna punkt är den som pekar på de verkliga orsakerna till att det finns dem som i enstaka fall delar med sig av sina läkemedel.
6. Det är inte läkemedel som används inom substitutionsbehandlingen som bär huvudansvaret för en ökad narkotikarelaterad dödlighet med fokus på dessa substanser. Det är en populär myt som nyligen desarmerats av Socialstyrelsen genom att analysera var preparaten troligen kommer från på den svarta marknaden: genom illegal import.
7. Att dödligheten ökar bland människor som använder narkotika kan bero på en rad faktorer, den illegala försäljningen av lugnande läkemedel (bensodiazepiner) och existerande blandbruk, nättdroger och oförsiktighet vid utskrivning från anstalter och liknande när toleransen är låg.

THERE IS A SOLUTION!
HARM REDUCTION
SAVES LIVES – WE KNOW

A SEMINAR
ORGANIZED BY
THE SWEDISH
DRUG USERS UNION

23 sept. 2015

Är politisk ideologi och
signaler viktigare
än att rädda våra liv?

*Dagens narkotikapolitik stigmatiserar narkotikaanvändare
och försvarar därmed rehabiliteringen! Fokus måste läggas
på humanitära åtgärder så att våra liv kan räddas. ♥*

Kontakt: 08 - 20 80 70 • info@svenskabrukarforeningen.se • www.svenskabrukarforeningen.se